

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ПРЕДСЈЕДНИШТВО ЗА РАЗМТРАЊЕ ЖАЛБИ
Суд Босне и Херцеговине

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

31-07-2020	
Организација ЈЗД: 4002	Класификација Класификација
Редни број ЈН2-02-07-1-738-7/18	Број 738-7/18

Broj: S1 3 U 031312 19 U
Sarajevo, 21.07.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranka Brenjo kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja PRIMAPROM d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa advokat Bogdanu Goluboviću, advokatu iz Banja Luke, ulica Bulevara vojvode Stepe Stepanovića bb, Poslovni centar Aquarius, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-738-7/18 od 08.11.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića 23, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 21.07.2020. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se u preostalom dijelu zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba ponuđača Primaprom d.o.o. Banja Luka, bez broja od 03.10.2018. izjavljena na Odluku o prestanku postupka broj: 1-1315-1718 od 19.09.2018.godine, ugovornog organa Preduzeće za poštanski saobraćaj Republika Srpske a.d. Banja Luka, u postupku javne nabavke „poštanskih žigova“ je odbijena kao neosnovana. Odbijen je i zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka kao i troškova pravnog zastupanja.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor, zbog pogrešne primjene materijalnog propisa, Zakona o javnim nabavkama BiH i Zakona o upravnom posutpku BiH kao i zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Tužitelj navodi da u osporenom rješenju nije obrazložen njegov prigovor kojim je ukazivao da neprirodno niska cijena nije dovoljno obrazloženja kako je to propisano u doredbi člana 66. Zakona o javnim nabavkama BiH i da

nije bilo transparentno i navedeno u skladu sa članom 18. Upustva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda. Osim toga, izabrani ponuđač u momentu predaju ponude nije ispunjavao uslov profesionalne sposobnosti jer su dostavljeni dokumnetu stariji. Tuženi navodi i da u skladu sa mišljenjem koje je objavljeno na sajtu Agencije za javne nabavke, potvrde u skladu sa članom 45. Zakona, mogu izdavati i entiteski sudovi ali ni za taj stav ne daje nikakvo racionalno obrazloženje obzirom da navedene potvrde ne smiju biti starije od tri mjeseca i posebno imajući u vidu da je ponuđač morao dostaviti potvrdu Suda BiH. Obrazloženje ne sadrži odlučne činjenice te je tuženi povirjedio načela upravnog postupka. Stoga predlaže da sud BiH njegovu tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovni postupak i da mu naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 1.077,50KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tuženi, postupajući po žalbi tužitelja bez broja od 03.10.2018.godine izjavljenoj na Odluku o prestanku postupka broj: 1-1315-1718 od 19.09.2018.godine, ugovornog organa Preduzeće za poštanski saobraćaj Republika Srpske a.d. Banja Luka, u postupku javne nabavke „poštanskih žigova“ odbio žalbu kao neosnovanu. Tuženi je ocijenio da je ugovorni organ postupak nabavke proveo u skladu sa zakonom odnosno da je izabrani ponuđač dostavio dokaze u skladu sa tenderskim dokumentom. Izabrani ponuđač je dokazao da je registrovan za obavljanje predmetne djelatnosti i u vrijeme predaje ponude a što se vidi iz rješenja Opštine Istočno Sarajevo broj: 03-350-41-1/14 od 27.04.2014.godine. Nadalje je tuženi ocijenio da je izabrani ponuđač dostavio obrazloženje neprirodno niske cijene koje je ugovorni organ prihvatio i to unio u Zapisnik o ocjeni ponuda. U konačnici, tuženi je ocijenio da je izabrani ponuđač dostavio rješenja Opštinskog suda u Sokocu za tražena krivična djela i u skladu sa uslovima iz tenderskog dokumenta. Konačnu odluku tuženi je donio primjenom odredbe člana 93. stav 8. i člana 111. stav 1. tačka c). tog Zakona.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. tendersku dokumentaciju, ugovorni organ je dužan sačiniti u skladu sa zakonom i podzakonskim aktima. U skladu sa odredbom člana 66. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) ako ugovorni organ ocijeni da je ponuđena cijena neprirodno niska, pismeno će od ponuđača zahtijevati da obrazloži ponuđenu cijenu. Ako ponuđač ugovornom organu ne ponudi osnovano obrazloženje, koje može, između ostalog, sadržavati i poređenje s cijenama na tržištu, ugovorni organ odbacit će ponudu. Ponuđač je dužan pismeno dostaviti detaljne informacije o relevantnim sastavnim elementima ponude, uključujući elemente cijene, odnosno razloge ponuđene cijene. U skladu s članom 17. Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda („Službeni glasnik BiH“ broj: 91/14) ugovorni organ će obavezno od ponuđača tražiti

2. The second part of the document focuses on the importance of regular reconciliation of accounts. It explains that reconciliation involves comparing the company's internal records with external statements, such as bank statements or supplier invoices, to identify any discrepancies or errors. This process is crucial for ensuring the accuracy of the financial statements and for detecting any potential fraud or mismanagement.

objašnjenje cijene ponude koju smatra neprirodno niskom ako su ispunjeni slijedeći uslovi: cijena ponude je za više od 50% niža od prosječne cijene preostalih prihvatljivih ponuda, cijena ponude je za više od 20% niža od cijene drugorangirane prihvatljive ponude, te zaprimljene su najmanje tri prihvatljive ponude. Ugovorni organ može od ponuđača zatražiti objašnjenje cijene ponude, ako smatra da je ona neprirodno niska i iz drugih razloga navedenih u članu 66. Zakona. Uvidom u dokumentaciju koja je dostavljena uz spise predmeta, ovo vijeće je nesporno ocijenilo da je izabrani ponuđač KopiKomerac dostavio obrazloženje broj: 03/2018 od 05.09.2018.godine u kojoj je navedeno da ponuda tog ponuđača jeste na donjoj granici ekonomičnosti ali se uklapa u poslove predviđene poslovnom politikom a u prilog tim navodima ponuđač je priložio tabelarnu analizu ekonomičnosti konkretnog posla. Također iz stanja spisa predmetne stvari proizilazi da je u Odluci o rezultatima postupka broj: 1-1315718 od 12.06.2018.godine ugovorni organ naveo da je od ovog ponuđača zatraženo i prihvaćeno obrazloženje neprirodno niske cijene kako je to propisano u članu 17. Upustva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda („Službeni glasnik BiH“ broj 90/14). Posljedično, nije osnovan prigovor da ovaj ponuđač nije ispunio uslove iz člana 66. Zakona i dostavio valjano obrazloženje neprirodno niske cijene obzirom da tužitelj u odnosu na ovaj žalbeni navod, to nije dokazao u smislu odredbe člana 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH. Vijeće cijeni da nije osnovan ni prigovor da je logično da se odredbe odnosno uslovi i kriteriji koji se kao takvi navedeni u odredbi člana 45. Zakona o javnim nabavkama BiH analogno trebaju primijeniti i na dokaze koji se dostavljaju u smislu člana 46. ovog zakona a koji se odnose na profesionalnu sposobnost ponuđača. Ovo iz razloga jer je odredba člana 46. Zakona jasna i propisuje da ugovorni organ može zahtijevati od ponuđača da dokažu svoju registraciju u odgovarajućim profesionalnim ili drugim registrima zemlje u kojoj su registrirani ili da osiguraju posebnu izjavu ili potvrdu nadležnog organa kojom se dokazuje njihovo pravo da obavljaju profesionalnu djelatnost, koja je u vezi s predmetom nabavke te u navedenoj odredbi. Također, odredbi člana 72. stav 3. Zakona na koju tužitelj poziva u tužbi, je propisano da ugovorni organ neće zaključiti ugovor sa onim ponuđačem koji: propusti dostaviti originale ili ovjerene kopije dokumentacije iz čl. 45. i 47. ovog zakona, ne starije od tri mjeseca od dana dostavljanja ponude ili zahtjeva za učešće, u roku koji odredi ugovorni organ. Dakle, navedena odredba se ne odnosi na dokaze iz člana 46. Zakona.

Međutim, pogrešno je i nezakonito obrazloženje Ureda za razmatranje žalbi BiH da je dostavljanjem rješenja Osnovnog Suda u Sokocu broj: 089-0-SU-18-00/433 od 08.-08-2018.godine, ponuđač KopiKomerac dostavio valjane dokaze, odnosno ispunio uslove iz odredbe člana 45. Zakona o javnim nabavkama BiH. Dakle, u skladu sa odredbom člana 45. Zakona o javnim nabavkama BiH, ugovorni organ, izuzev u slučajevima iz člana 21. ovog zakona, dužan je odbaciti zahtjev za učešće ili ponudu ako je ponuđač u krivičnom postupku osuđen pravosnažnom presudom za krivična djela organizovanog kriminala, korupciju, prevaru ili pranje novca, u skladu s važećim propisima u Bosni i Hercegovini ili zemlji u kojoj je registrira. S tim u vezi, ponuđač kojem bude dodijeljen ugovor, obavezan je dostaviti dokumente kojima će potvrditi da se slučajevi navedeni u stavu (1) ovog člana ne odnose na njega i to između ostalih i uvjerenje nadležnog suda kojim dokazuje da u krivičnom postupku nije izrečena pravosnažna presuda kojom je osuđen za krivično djelo učešća u kriminalnoj organizaciji, za korupciju, prevaru ili pranje novca. Pravilnim tumačenjem navedene zakonske odredbe, proizilazi da u dostavljenom Uvjerenju Osnovnog suda u Sokocu, nisu navedena krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, prevare ili pranja novca propisanih Krivičnim Zakonom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 3/2003, do 35/2018) obzirom da su navedena krivična djela u nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine, član 7. Zakona o sudu Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik

17

1. The first part of the document is a list of names and dates. The names are written in a cursive script, and the dates are in a standard font. The list is organized into two columns, with names on the left and dates on the right. The names are: John Smith, James Brown, William Jones, Robert Taylor, Thomas White, Charles Black, David Green, and Benjamin Hill. The dates are: 1789, 1790, 1791, 1792, 1793, 1794, 1795, and 1796. The list is followed by a paragraph of text in a cursive script, which appears to be a letter or a report. The text is written in a cursive script, and the dates are in a standard font. The text is: "I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 17th inst. and in reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration. I am, Sir, very respectfully, your obedient servant, John Smith." The text is followed by a signature, "John Smith", and a date, "1796".

Bosne i Hercegovine", broj: 49/09 i 74/09, 97/09). Imajući u vidu navedeno kao i činjenicu da u BiH nije uspostavljen jedinstven registar za vođenje kaznene evidencije, nesporno je da u konkretnom slučaju bilo neophodno dostaviti i potvrdu Suda BiH obzirom da je citiranom odredbom člana 45. ZJN-a jasno propisano da nije izrečena pravosnažna presuda kojom je osuđen za krivično djelo učešća u kriminalnoj organizaciji, za korupciju, prevaru ili pranje novca prem važećim propisima, a što je svakako Krivični Zakon BiH. Takav stav je zauzela i Agencija za javne nabavke BiH a izraženi stav je dostupan na portalu ove agencije.

U konačnici, osporeno rješenje je doneseno pogrešnom primjenom odredbe člana 200. stav 2. i 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16). Ovo iz razloga jer je samo prihvatio izjašnjenje ugovornog organa te je proizvoljno cijenio prigovore iz žalbe tužitelja pa rješenje u konačnici ne sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Zbog toga je tužbu tužitelja valjalo uvažiti i predmet vratiti na ponovno odlučivanje tuženom. U ponovnom postupku imajući u vidu upute istaknute u ovoj presudi, Ured za razmatranje žalbi BiH će nakon ponovne ocjene žalbenih navoda na koje je ukazano ovom presudom, donijeti novu, zakonitu odluku.

Kako je tužba tužitelja uvažena, to mu u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 dop 74/10) pripadaju troškovi upravnog spora u dosuđenom iznosu. Odluku o troškovima kao u dispozitivu, sud je donio primjenom odredbe člana 4. i 5. stav 1. Zakona o sudskom taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 39/03) i tarifnim brojem 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske broj 68/05). Dodijeljeni troškovi se sastoje od troškova za sastav tužbe u iznosu od 600,00KM, kao i iznosa od 150,00KM (paušal 25%) i takse na tužbu u iznosu od 100,00KM što ukupno iznosi 977,50KM. U preostalom dijelu zahtjev je odbijen obzirom da je tužba tužitelja uvažena i da mu pripada samo naknada na tužbu ali ne i na presudu.

Slijedom navedenog, ovaj sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu presude

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

